

det er jo udenfor al Tvivl, at det eneste Formaal med Kravet om at faa svensk Mælk i Handel her i København karakteriseret som udenlandsk Mælk er at faa det mærket med sort Stempel, der saa vidt muligt skal drive den svenske Mælk ud af Konkurrencen paa det københavnske Marked og overlade Valpladsen til de danske Konkurrenter, som saa kunne høste Fordelen deraf i Form af højere Priser. Vi vide jo alle, at staar man overfor Valget mellem to Flasker Mælk, hvoraf den ene er betegnet som dansk, den anden som udenlandsk, vil Publikums store Masse i Almindelighed vælge den første, selv om maaske den udenlandske Mælks Kvalitet ikke blot staar fuldt paa Højde med, men i Virkeligheden maaske endog saa højere end den danske Mælks. Dertil kommer, hvad der synes mig overordentlig vigtigt ved Bedømmelsen af dette Spørgsmaal, at en saadan Bestemmelse jo ganske sikkert vil medføre, at svensk Mælk, som nu overvejende sælges i løst Maal, fremtidig maatte sælges i Flasker, hvad der i sig selv vil virke til at fordyre Mælken for de københavnske Forbrugere. Denne Forskel mellem den flydende Mælk paa den ene Side og de faste Varer, Fedt, Honning, Talg, Kød o. s. v., som nævnes her, synes mig af stor Vigtighed til Bedømmelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt Mælk skal indføres under denne Kreds af Varer, idet det jo vil medføre en helt ny Form for Salget af den svenske Mælk.

Jeg kan ikke se rettere, end at vi her staa overfor et Stykke af den Agrarprotektionisme, som de danske Landmænd til deres store Ære altid have holdt sig fri for. Jeg vil bede ærede Medlemmer af Landbruget betænke sig to Gange, inden de række Landbrugsbeskyttelsen denne første Lillefinger. De vide, hvordan det gaar, naar man rækker en vis Person den første Finger. Og det saa meget mere, som hele den Argumentation, der fra Mælkeleverandørerne fremføres til Støtte for deres Ønsker, efter alt, hvad jeg kan se, er ganske grundløs. De henviser nemlig til, at de danske Mælkeleverandører ere underkastede en meget skarp Kontrol, som ikke skulde gøre sig gældende for de svenske Leverandørers Vedkommende, og at man derfor er udsat for at faa en langt mindre værdifuld, en langt mindre sund, maaske endogsaa en direkte sundhedsfarlig Vare, naar man køber svensk Mælk. Hvis det var Tilfældet, skulde jeg være den første til at støtte et saadant Ønske som det, de fremføre, men efter alt, hvad jeg har kunnet faa oplyst,

er denne Paastand ganske greben ud af Luften. Det virkelige Forhold er netop, at den svenske Mælk som falbydes i København, kan nydes med i det mindste lige saa stor og vistnok nok saa stor Tryghed som den danske Mælk, der leveres. De danske Mælkeleverandører have til Udvalget indsendt en Blanket, som ogsaa det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) henviste til, og som findes aftrykt blandt Bilagene under Nr. VIII. De skrive i et Indlæg angaaende denne Dyr lægeattest for de paagældende Besætningers Sundhedstilstand, at det er en Attest, som i Overensstemmelse med Københavns Sundhedsvedtægt „to Gange maanedlig skal afgives af danske Landmænd, der levere Mælk til København“. Der ligger i disse Ord, at Attesten skal afgives af danske Landmænd, en forvrænget Fremstilling af det virkelige Forhold, thi naar man læser det af Justitsministeren under 3. Maj 1904 stadfæstede Tillæg til Sundhedsvedtægten for København, ser man, at det ikke blot er af danske Leverandører, men overhovedet af alle Leverandører, ogsaa de svenske, at Sundhedskommissionen to Gange maanedlig kan fordre sig tilstillet en saadan Dyr lægeattest. Denne Bestemmelse staar ikke blot i Tillæg til Sundhedsvedtægten, men overholdes ogsaa i Praksis; der indløber stadig og regelmæssig Dyr lægeattester fra de svenske lige saavel som fra de danske Leverandører, og disse Attester kunne til enhver Tid af Københavns Sundhedskommission affordres vedkommende Forhandlere. Jeg staaar med en saadan Attest i Haanden, underskrevet af en svensk Distriktsveterinær, for en Besætning, hvis Sundhedstilstand, Røgt og Fodring han har undersøgt, og denne findes at være i Overensstemmelse med de i Københavns Sundhedsvedtægt fastsatte Regler. Den er udfærdiget paa nøjagtig saadan en Blanket, som er aftrykt i Bilaget, og jeg har tilladt mig at overlade den ærede Ordfører for Udvalget et tilsvarende Eksemplar af en Blanket, udfærdiget af en svensk Dyr læge. I Virkeligheden maa altsaa den svenske Mælk, som forhandles i København, fyldestgøre ganske samme Krav, som fra Autoriteternes Side stilles til den danske Mælk, naar lige netop bortses fra den Mælk, som produceres paa Staden Københavns Omraade. At saa nogle københavnske Mælkerier træffe særlig Aftale med en Del af deres Leverandører om visse videregaaende Forpligtelser for at kunne sikre sig en særlig fin Kvalitet, som kan tilbydes Køberen til særligt høje Priser under særlig Garanti,